

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

04.06.2008. godina
Beograd

U-SCG 931/06

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nade Kljajević, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Vukicom Latinović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog Ministarstva odbrane, Sektor za ljudske resurse, Uprava za kadrove, Odeljenje za stambene poslove, radi poništaja rešenja Up-2 broj 100/05 od 27.4.2005. godine, u predmetu stambenom, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 4.6.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Odeljenja za stambene poslove Up-1 broj 18974-14/01 od 22.2.2005. godine kojim je tužiocu prestalo pravo na stambeno obezbeđenje po zaključku Vojne pošte aa Užice Up-1 broj 129-1 od 9.11.2000. godine i Up-1 broj 129-2 od 3.12.1999. godine i kojim je, potom, odbijen zahtev tužioca za davanje stana u zakup na neodređeno vreme.

Podnetom tužbom tužilac je osporio zakonitost rešenja tuženog zbog toga što u njegovom donošenju nije postupljeno po pravilima postupka, a naročito što činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno i zbog toga što nije pravilno primenjeno materijalno pravo. Naveo je da tuženi nije imao u vidu i navode dopune žalbe, da je i o zahtevu i o žalbi odlučivao isti organ, da nije postupljeno po ranijoj presudi Vrhovnog vojnog suda, da je tužilac bio član domaćinstva svog sada pokojnog sina koji je bio vojno lice i da se svojstvo člana domaćinstva, u konkretnom slučaju, ceni prema zakonu kojim je regulisana stambena oblast. Predložio je da se tužba uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu kao i razmatranja spisa ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja i spisa upravne stvari proizlazi da je tužilac otac AA koji je bio na službi u Vojski Jugoslavije, a koji je umro __.19__. godine, da sa suprugom živi u porodičnoj kući u selu vv i da su u postupku po zahtevu tužioca za rešavanje stambenog pitanja, doneti navedeni zaključci o utvrđenju prava na stambeno obezbeđenje kao članu porodičnog domaćinstva pokojnog sina.

Dana 20.8.2002. godine u "Službenom vojnom listu" objavljen je Pravilnik o načinu, kriterijumima i merilima za davanje stanova u zakup i dodeljivanje stambenih zajmova za rešavanje stambenih pitanja zaposlenih u Saveznom ministarstvu za odbranu i Vojski Jugoslavije. Pravilnik je stupio na snagu osmog dana od dana objavljivanja. Odredbom člana 5. stav 2. tačka 3. navedenog Pravilnika propisano je da se stan u zakup na neodređeno vreme daje članu porodičnog domaćinstva poginulog ili umrlog lica iz tač. 1. i 2. ovog stava, ukoliko mu je utvrđeno pravo na rešavanje stambenog pitanja. Odredbom člana 14. stav 2., članom porodičnog domaćinstva, u smislu ovog pravilnika, smatraju se bračni drug i dete ako sa podnosiocem zahteva živi u zajedničkom porodičnom domaćinstvu. Odredbom člana 40. Pravilnika propisano je da ako je lice iz člana 5. ovog pravilnika podnelo zahtev za rešavanje stambenog pitanja do dana stupanja na snagu ovog pravilnika odnosno pre penzionisanja, a postupak po tom zahtevu nije okončan do dana stupanja na snagu ovog pravilnika, okončaće se po odredbama ovog pravilnika pod uslovom da u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog pravilnika podneseni zahtev nadležni organ uskladi sa odredbama ovog pravilnika.

Obzirom na utvrđeno činjenično stanje te navedene odredbe, pravilno je tuženi organ odbio žalbu tužioca izjavljenu na prvostepeno rešenje, a za odluku koju je doneo, tuženi organ je dao dovoljne i jasne razloge, koje prihvata i ovaj sud.

Ko se smatra članom porodičnog domaćinstva u smislu navedenog pravilnika, ceni se u smislu odredaba ovog pravilnika. U upravnom postupku odlučivalo se o pravu tužioca na rešavanje stambenog pitanja, a Pravilnikom su uređeni način, merila i kriterijumi za davanje stanova u zakup i dodeljivanje stambenih zajmova, prema tome, nije bilo uslova da se status tužioca u pogledu da li je bio član domaćinstva svog sina ceni prema odredbama Zakona o stanovanju, za razliku od utvrđenja te činjenice u parničnom postupku u situaciji kada je umrli srodnik

imao status zakupca, odnosno nosioca stanarskog prava na stanu.

Prema odredbi člana 4. Pravilnika rešavanje stambenih pitanja vrši organizacijska jedinica Generalštaba vojske nadležna za stambene poslove. Prema stavu 1. člana 30. organizacijska jedinica Generalštaba nadležna za stambene poslove zaključkom utvrđuje pravo na rešavanje stambenog pitanja u skladu sa odredbama ovog pravilnika, odnosno donosi rešenje kojim se odbija zahtev. Prema stavu 3. istog člana, o žalbi odlučuje pretpostavljeni starešina organizacijske jedinice Generalštaba nadležan za stambene poslove, koji je doneo zaključak odnosno rešenje.

Iz podataka u predmetu proizlazi da je prvostepeno rešenje doneo i potpisao i pečatom organa overio ovlašćeni starešina Odelenja za stambene poslove dok je drugostepeno rešenje doneo, potpisao i pečatom organa overio pretpostavljeni starešina, označeni načelnik odelenja. Obzirom na prednje, ne stoji navodi tužbe da je povređeno načelo dvostepenosti iz člana 215. Zakona o opštem upravnom postupku.

U spisima upravne stvari nalazi se i dopuna žalbe tužioca izjavljena protiv prvostepenog rešenja, kod tuženog primljena 25.3.2005. godine. S obzirom na prednje, navode osporenog rešenja i ocenu svih navoda žalbe, ne stoji navodi tužbe da je povređena odredba člana 235. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku.

Postupajući u smislu člana 40. i 30. navedenog Pravilnika, u upravnom postupku je odlučeno da tužiocu prestaje pravo na ranije utvrđeno stambeno obezbeđenje. Obzirom na prednje te da stoga, ovi zaključci na dalje ne proizvode pravne posledice, bilo je uslova za donošenje odluke o samom zahtevu tužioca pa nisu osnovani, odnosno nisu od uticaja na drugačije rešenje ove stvari, navodi tužbe da u upravnom postupku nije postupljeno po nalogima iz presude Vrhovnog vojnog suda.

Sud je cenio i ostale navode tužbe, ali je našao da su bez uticaja na drugačiju odluku, pa ih posebno i ne obrazlaže.

Sa iznetih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud je, primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 4.6.2008. godine, U-SCG br. 931/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Vukica Latinović, s.r. Nada Kljajević, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK